

คำอธิบายตัวเงิน

ນັມດ 1

หมายเหตุเสริมทั่วไป มาตรา 898 - มาตรา 907

มาตรา 898 “อันด้วยเงินตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายนี้มี
สามประเภท ประเภทหนึ่ง คือด้วยแลกเงิน ประเภทหนึ่ง คือด้วยสัญญาใช้เงิน
ประเภทหนึ่ง คือเช็ค”

ອົນບາຍຫລັກກວ່າມາຍ

ตัวเงิน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ตัวแลกเงิน
 2. ตัวสัญญาใช้เงิน
 3. เศร้า

1. ព័ត៌មាន

ตัวแลกเงินเป็นตัวเงินประเภทหนึ่ง ชื่นมาตรา 908 ได้ให้คำนิยามไว้ว่า “คือหนังสือตราสารซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า ผู้สั่งจ่าย สั่งบุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า ผู้จ่าย ให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งแก่บุคคลคนหนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลคนหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ผู้รับเงิน”

ตัวแลกเงินนี้จะเห็นได้ว่า เป็นเอกสารสิทธิ์ที่มีชื่อบุคคลเกี่ยวกับข้อบัญญัติ

๓ ฝ่าย คือ

1. ຜູ້ສົ່ງຈ່າຍ
 2. ຜູ້ຈ່າຍ
 3. ຜູ້ຮັບເງິນ

ซึ่งหมายความว่า ข้อความที่เป็นหลักใหญ่ที่เขียนไว้ในตัวแลกเงินนั้นมี 3 จด คือ ผู้สั่งจ่าย ผู้จ่าย และผู้รับเงิน

ผู้สั่งจ่าย ผู้สั่งจ่ายเป็นคนออกตัว และเมื่อออกตัวไปแล้วก็หมายบอกรว่าผู้สั่งจ่ายจะต้องรับผิดตามเนื้อความในตัวเงินนั้น เพราะว่าผู้สั่งจ่ายต้องลงลายมือชื่อในตัวด้วย ตัวถึงจะสมบูรณ์เป็นตัวเงิน ถ้าลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายมิได้มีการลงไว้ ตัวนั้นก็ไม่ใช่ตัวเงิน จำกุดนี้ไว้ว่า ลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายต้องมีการลงไว้เสมอผู้ใดลงก็ได้

ตัวอย่าง ผู้วางแผนไว้เลย ๆ คุณมาหยิบเข้าไปแล้วเข็นโครมลง ตรงซ่องผู้สั่งจ่าย อย่างนี้ก็ถือว่าเป็นการลงลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายได้ แต่ถ้า ตรงซ่องลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายว่างไวเปล่า ๆ และตัวได้ส่งมอบต่อไปแล้ว อย่างนี้ต้องถือว่าตัวนั้นไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นตัวเงินตามกฎหมาย

จำไว้ให้ดี ลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายนี้สำคัญมาก เป็นหลักของตัวต้องมี การลงไว้ ควรจะลงก็ได้ บนเอกสารตัวเป็นคนลงลายมือชื่อก็ได้ หรือคนอื่นลงก็ ได้ เมื่อลงลายมือครบแล้วก็ถือว่าตัวนั้นสมบูรณ์ ส่วนความรับผิดชอบว่า ใครจะรับผิดนั้นก็ว่ากันไปอีกเรื่องหนึ่ง

ผู้จ่าย ผู้จ่ายเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวพันกับผู้สั่งจ่ายมาแต่เก่าก่อน คือเป็นลูกหนี้ของผู้สั่งจ่ายในมูลหนี้เดิม ดังนั้นจึงต้องด้อยรับใช้ผู้สั่งจ่าย เมื่อเข้าสั่งให้ทำอะไรก็ต้องทำ แต่ไม่ทำก็ได้ เพราะไม่มีกฎหมายบังคับไว้ว่า จะต้องทำ เว้นเสียแต่ผู้จ่ายไปผลอลลงลายมือชื่อรับรองตัวแลกเงิน นั้น อย่างนี้ต้องรับผิดชอบตามตัวแลกเงินนั้นทันที ถูกผู้เป็นเจ้าของตัว ตามกฎหมาย หรือเรียกว่าผู้ทรงตามกฎหมาย พ้องให้รับผิดชอบตามเนื้อ ความในตัวแลกเงินนั้นได้

ผู้รับเงิน ผู้รับเงินเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวพันกับผู้สั่งจ่ายมาแต่เก่า ก่อน คือเป็นเจ้าหนี้ของผู้สั่งจ่ายในมูลหนี้เดิม ดังนั้นจึงมีสิทธิที่จะได้เงินจาก ผู้สั่งจ่าย ถ้าผู้สั่งจ่ายอยากรู้จะชำระหนี้ในแบบตัวแลกเงิน โดยออกตัวแลกเงิน มาให้ผู้ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมมีชื่อเป็นผู้รับเงินตามตัวแลกเงินที่อกมานั้นก็ ได้ เมื่อผู้รับเงินได้รับตัวมาอยู่ในความครอบครอง ถ้ายกจะขายตัวใบนี้ต่อ ไปก็ทำได้โดยทำการโอนตามแบบวิธีการของตัวแลกเงินต่อไป

ตัวแลกเงินที่ออกใช้อยู่ในห้องตลาดเพื่อการพาณิชย์ เวลาใดมีอยู่ 2 แบบ คือ

1. แบบตัวแลกเงินระบุชื่อเจ้าของเฉพาะชื่อผู้รับเงิน ซึ่งเรียกว่า “ตัวระบุชื่อ”

2. แบบตัวแลกเงินที่ไม่ได้ระบุชื่อผู้รับเงิน แต่มีถ้อยคำเขียนกำหนดอย่าง ว่าผู้ที่ถือตัวใบนี้เป็นผู้รับเงิน ซึ่งเราเรียกว่า “ตัวผู้ถือ”

2. ตัวสัญญาใช้เงิน

ตัวสัญญาใช้เงิน เป็นตัวเงินอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งมาตรา 982 ได้ให้

คำนิยามไว้ว่า “คือหนังสือตราสาร ซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า ผู้ออกตัว
ให้คำมั่นสัญญาจะให้เงินจำนวนหนึ่งให้แก่บุคคลอีกบุคคลหนึ่ง หรือใช้ให้
ตามคำสั่งของบุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่า ผู้รับเงิน”

ตัวสัญญาใช้เงิน ก็เป็นเอกสารสิทธิ์เหมือนกับตัวแลกเงิน แต่มีชื่อ³
บุคคลที่เกี่ยวข้องในตัวเพียง 2 คน เท่านั้น คือ

1. ผู้ออกตัว
2. ผู้รับเงิน

ผู้ออกตัว ในตัวสัญญาใช้เงินเรียกว่า ผู้สั่งจ่ายว่าผู้ออกตัว และทำ
หน้าที่ 2 ฝ่าย คือ เป็นหัวผู้สั่งจ่าย และผู้จ่ายไปในตัวด้วย ซึ่งกฎหมายได้กำหนด
ไว้ว่า คนออกตัวสัญญาใช้เงินสัญญาว่า เมื่อตัวถึงกำหนดจะต้องจ่ายเงินให้
แก่ผู้รับเงินตามตัวใบนี้

ผู้รับเงิน ผู้รับเงินตามตัวสัญญาใช้เงินนี้จะต้องถูกระบุชื่อไว้ในตัว
สมอ

จะนั้นเวลาตัวสัญญาใช้เงินออกใช้ในท้องตลาดจะมีเพียงแบบเดียว
คือ ตัวสัญญาใช้เงินระบุชื่อผู้รับเงินเท่านั้น ไม่มีตัวสัญญาให้เงินแบบผู้ถือ
เป็นอันขาด

3. เช็ค

เช็คก็เป็นตัวเงินอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นประเภทสุดท้าย มาตรา
987 ได้ให้คำนิยามไว้ว่า “คือหนังสือตราสารซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่า
ผู้สั่งจ่าย สั่งธนาคารให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งเมื่อทางสามให้แก่บุคคลอีกคน
หนึ่ง หรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลอีกคนหนึ่งยังเรียกว่า ผู้รับเงิน”

เช็ค ก็เป็นเอกสารสิทธิ์เช่นเดียวกัน และมีบุคคลเกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย เช่น
เดียวกับตัวแลกเงิน แต่บุคคลที่เป็นผู้จ่ายเงินตามเช็คนั้นต้องเป็นนิติบุคคล
สมอ คือ ธนาคารนั้นเอง

ทั้ง 3 ฝ่ายที่เกี่ยวข้องในเช็ค คือ

1. ผู้สั่งจ่าย
2. ผู้จ่าย คือ ธนาคาร
3. ผู้รับเงิน

การฝ่ากเงินกับธนาคารนั้นมีอยู่ 4 แบบ ด้วยกัน คือ

1. ฝ่าประจำ
2. ฝ่าแบบออมทรัพย์
3. ฝ่าแบบสินมัชยะ
4. ฝ่าแบบกระแสรรายวัน

การฝ่าแบบกระแสรรายวันนี้จะต้องใช้เช็คเป็นเครื่องมือในการเบิกเงินจากธนาคาร ผู้เบิกบัญชีกับธนาคารได้ตกลงกับธนาคารให้ธนาคารทำหน้าที่เป็นตัวแทนจ่ายเงินให้แก่บุคคลที่นำเช็คของผู้เบิกบัญชีเมื่อมาขึ้นเงิน ปัจจุบันนี้การเขียนเช็ค ผู้เขียนเช็คจะต้องเสียค่าธรรมเนียมฉบับละ 3 บาท แต่เรื่องเช็คนี้ ขอให้ระลึกไว้ในตอนนี้เลยว่า ความผูกพันทางนิติกรรมสัญญาระหว่างธนาคารกับผู้รับเงิน หรือผู้ทรงเช็คนั้นไม่มีความกฎหมายธนาคารมีสิทธิจะไม่จ่ายเงินตามเช็คที่นำมาขึ้นเงินนั้นก็ได้ แต่ธนาคารมีนิติสัมพันธ์กับผู้สั่งจ่ายที่เบิกบัญชีกับธนาคาร ฉะนั้นแม่ธนาคารไม่จ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินที่มาขึ้นเงิน ก็มีอยู่ทางเดียวเท่านั้นที่ผู้รับเงินหรือผู้ทรงเช็คต้องไปฟ้องผู้สั่งจ่ายเอง ส่วนผู้สั่งจ่ายถ้าเสียหายเนื่องจากธนาคารไม่จ่ายเงินให้ผู้รับเงินหรือผู้ทรงเช็คตามกฎหมาย ผู้สั่งจ่ายก็ต้องไปฟ้องร้องธนาคาร เรียกร้องค่าเสียหายฐานที่ธนาคารยอมรับเป็นตัวแทน แต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ตามกฎหมาย และในทางปฏิบัติส่วนมากธนาคารเขาก็ไม่อยากให้เสียลูกค้าของเข้า เมื่อผู้รับเงินเอาเช็คมาขอยื้นเงิน ธนาคารจะตรวจสอบลายมือชื่อของผู้สั่งจ่ายว่าถูกต้องตามตัวอย่างที่ผู้สั่งจ่ายได้ให้ไว้กับธนาคาร หรือไม่ ถ้าถูกต้องเหมือนกันทุกอย่าง ธนาคารก็จะจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินไป เช็คที่ออกใช้ในห้องตลาดเวลานี้ก็มี 2 แบบ คือ เป็นเช็คระบุชื่อผู้รับเงินและเช็คผู้ถือเท่านั้น

มาตรา 899 “ข้อความอันได้ซึ่งมิได้มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายลักษณะนี้ ถ้าเขียนลงในตัวเงิน ท่านว่าข้อความอันนั้นหาเป็นผลอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ตัวเงินนั้นไม่”

อธิบายหลักกฎหมาย มาตรา 899 นี้มีหลักเกณฑ์ประกอบกันอยู่ 4 ประการ คือ

1. ตัวเงินนั้นสมบูรณ์ตามกฎหมายอยู่แล้ว

2. เบียนข้อความที่กฎหมายไม่ได้อนุญาตลงไปในตัวเงิน
3. กฎหมายถือว่า ข้อความนั้นไม่มีผลอะไร
4. ตัวเงินก็ยังคงสมบูรณ์อยู่ตามเดิม

เนื่องจากกฎหมายตัวเงินเป็นกฎหมายพิเศษมีเอกสารักษณ์เฉพาะของตนเอง จะนับกฎหมายจึงคำนึงถึงรายละเอียดต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในตัวเงินในแต่ละประเภทด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ กล่าวคือ ในรายละเอียดของตัวเงินแต่ละประเภท กฎหมายได้กำหนดรายการไว้ว่าจะต้องมีรายการอะไรบ้าง และถ้าสิ่งใดกฎหมายต้องการจะให้เขียนเพิ่มเติมในตัวเงินได้ กฎหมายจะบัญญัติไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น การจะไปเขียนเพิ่มเติมข้อความโดยใจชอบจึงทำให้ข้อความนั้นได้รับการสนองตอบไม่ แต่ก็มิได้ทำให้ตัวเงินที่ใช้ได้ หรือสมบูรณ์กฎหมายอยู่แล้วจะเสียไป

ตัวอย่าง นายแดงออกตัวแลกเงินใบหนึ่งสั่งให้นายดำเนียเงิน 10,000 บาท แก่นายขาว ภายในการหันด 1 เดือน นับแต่วันออกตัวใบนี้ นายแดงได้เขียนเพิ่มเติมข้อความลงไปว่า “เวลาที่นายขาวไปขึ้นเงินจากนายดำเนีย จะต้องโถงคำนับนายดำเนีย 3 ที” แล้วลงลายมือชื่อนายแดง

ตามตัวอย่างนี้ ตัวแลกเงินที่นายแดงออกอาไปให้นายขาวนั้นสมบูรณ์ตามกฎหมายในรูปแบบตัวเงินทุกอย่าง ส่วนข้อความที่นายแดงเขียนให้นายขาวโถงคำนับนายดำเนีย 3 ที ก็ไม่มีผลอะไร นายขาวไม่ต้องทำการคำสั่งของนายแดง กฎหมายถือว่าข้อความที่เขียนนั้นเหมือนไม่มีในกระดาษตัวแลกเงินใบนี้ เมื่อถึงกำหนด นายขาวไปขึ้นเงินต่อนายดำเนียได้ ถ้านายดำเนียจ่ายนายขาวก็มีสิทธิเปลี่ยนนายแดง ในฐานะลูกหนี้ที่ลงลายมือชื่อในตัวเงินใบนี้ได้

ข้อควรจำ การเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในตัวเงิน ต้องได้รับอนุญาตจากกฎหมายเสมอ ดังเช่น กฎหมายอนุญาตให้เขียนได้ตามมาตรา 915 ถ้ากฎหมายไม่อนุญาตให้เขียน เมื่อเขียนลงไปก็ไม่มีผลทางกฎหมายแต่อย่างใด

มาตรา 900 “บุคคลผู้ลงลายมือชื่อของตนในตัวเงินย่อมจะต้องรับผิดตามเนื้อความในตัวเงินนั้น

ถ้าลงเพียงแต่เครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น แวง ไดหรือลาย

พิมพ์นี้มีอ้างເອາເປັນລາຍມື້ອ່ອງໃນຕົ້ວເງິນໄຫວ້ ແມ່ນີ້ຈະມີພຍານລົງຊົ່ວ
ຮັບຮອງກົດາມ ທ່ານວ່າຫາໄຫຊເປັນລົງລາຍມື້ອ່ອງໃນຕົ້ວເງິນນັ້ນໄມ້

ອົບນາຍຫລັກກູ່ມາຍ

ວ່າກັນທານຕຽນ ກູ່ມາຍຕົ້ວເງິນທີ່ກົດາຍຢູ່ນີ້ ກົດຝຶກເຮືອງຂອງຄວາມ
ຮັບຜິດຂອບຮະຫວ່າງລູກໜີ້ ເຈົ້ານີ້ ກັນນັ່ນແອງ ແຕ່ການພ້ອງຮ້ອງເຮົາກິໄຫ້ສໍາຮະ
ໜີ້ກັນນັ້ນ ພ່າໄດ້ກຳດຳມານແບນການເຮົາກິໄຫ້ສໍາຮະໜີ້ໃນກູ່ມາຍທີ່ໆ ໄປໄໝ
ແຕ່ຕ້ອງກຳດຳມາວິທີການຂອງທີ່ກູ່ມາຍຕົ້ວເງິນບັນຍຸດູດໄວ້

ມາຕຣາ 900 ໄດ້ບັນຍຸດູດີ່ສິ່ງການເປັນລູກໜີ້ຂອງຕົ້ວເງິນ ຂຶ້ງວ່າງຫລັກໄວ້ວ່າ

1. ຜູ້ທີ່ລົງລາຍມື້ອ່ອງຕ້ອງຮັບຜິດ
2. ທ້າມລົງເຄື່ອງໝາຍໄດ້ ໃ
3. ຕ້ອງມີຄວາມເກື່ອງພັນກັບຕົ້ວເງິນນັ້ນດ້ວຍ

ກາຮັງລາຍມື້ອ່ອງ

ມາຕຣາ 900 ວຽກແຮກ “ຝູ້ໄດ້ກົດາມລົງລາຍມື້ອ່ອງໃນຕົ້ວເງິນ ກີ່ຕ້ອງຮັບ
ຜິດຕາມເນື້ອຄວາມໃນຕົ້ວເງິນນັ້ນ” (ວຽກແຮກນີ້ມີນັ້ນແຕ່ມີເນື້ອຫາສາຮະສຳຄັ້ງ
ມາກີ່ເດືອນ)

ອໝາລີ່ມວ່າຕົ້ວເງິນນັ້ນເປັນສັງຄູາຍ່າງໜຶ່ງ ເປັນແອກເທັນສັງຄູາຊື່ງ
ບັນຍຸດູດີ່ໄວ້ໃນບຽບ 3 ໃນມື່ອເປັນສັງຄູາກີ່ຕ້ອງອາສີຍ່າຍົມຍອມຂອງບຸກຄລທີ່
ຈະເຂົາເປັນຄຸ້ສັງຄູາໃນຕົ້ວການທີ່ຄຸ້ສັງຄູາຈະຍືນຍອມນັ້ນ ກາຮັງຍືນຍອມທຳໄດ້ໂດຍ
ກາຮັງລາຍມື້ອ່ອງໃນຕົ້ວເງິນນັ້ນ ແລະ ກາຮັງລາຍມື້ອ່ອງກີ່ເໝືອນກັບຫລັກໃນກາ
ທຳນິດກິຣມສັງຄູາທີ່ໆ ໄປ ຄືຈະຕ້ອງເປັນບຸກຄລທີ່ມີຄວາມສາມາດຮັງລາຍ
ມື້ອ່ອງໄປໂດຍປະຈາກການຮັ້ອນລ, ສຳຄັົງຜິດ ອົງໝໍ່ ຂຶ້ງສິ່ງເຫຼັ້ນໄດ້
ຕື່ກົດາກັນມາແລ້ວໃນເຮືອນິດກິຣມ

ຄໍາວ່າ “ລົງລາຍມື້ອ່ອງຂອງທີ່” ນັ້ນເຫັນມາວ່າມີກາຮັງລາຍມື້ອ່ອງ
ຂື້ອ ແຕ່ການອ່ານໃຫ້ໄດ້ຄວາມນັ້ນ ອາຈະອ່ານເປັນ ຂົ້ອ ນາຍໝູ ນາຍໝາ ອົງ
ນາຍແມວກີ່ໄດ້ ໄນຈໍາເປັນວ່າຈະຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງເປັນຊື່ຂອງຄົນທີ່ເຂົ້າເລັງໄປ
ເພົະບາງຄະເວລາລົງລາຍມື້ອ່ອງຈະເຂົ້າເລັງໄປແລ້ວ ອ່ານໄໝ່ອກເອາເລຍ ດະນັ້ນ
ວຽກແຮກຂອງມາຕຣາ 900 ນີ້ຈຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຖ້າຝູ້ໄດ້ລົງລາຍມື້ອ່ອງລົງໄປໃນຕົ້ວ
ເງິນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຮັບຜິດຂອບຕາມເນື້ອຄວາມໃນຕົ້ວເງິນຄັ້ງສູງໃດວ່າ ບຸກຄລຜູ້ນັ້ນ
ເປັນຄົນເຂົ້າເລັງໄປຈົງຈາກທີ່ມີຄວາມໃນຕົ້ວເງິນຄັ້ງສູງໃດໆ

การลงลายมือชื่อตามวาระแรกของมาตรา 900 นี้ ผู้ลงลายมือชื่อจะลงชื่อเล่น ชื่อจริง ชื่อสมมุติ ชื่อย่อ หรือชื่อย่อห้อที่ใช้ในวงการค้าก็ได้ทั้งนั้น หรือถ้าผู้ลงลายมือชื่อบางคนเขียนชื่อภาษาไทยไม่เป็น จะลงชื่อภาษาอื่นก็ใช้ได้ ผู้พันผู้ลงลายมือชื่อนั้น ๆ แล้ว ถ้าพิสูจน์ได้ว่าผู้นั้นเป็นคนเขียนลงไว้ในตัวเงินนั้นจริง ๆ

ผู้ที่ลงลายมือชื่อในตัวเงินตามมาตรา 900 นี้กฎหมายถือว่าเป็นลูกหนี้ของตัวเงินที่จะต้องรับผิดชอบตามเนื้อความในตัวเงินนั้น และจะต้องรับผิดชอบในฐานะที่เกี่ยวข้องกับตัวเงินในฐานะต่าง ๆ ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้ด้วยคือ

1. ผู้สั่งจ่าย ผู้สั่งจ่ายในฐานะผู้ลงลายมือชื่อคนแรกในตัวเงินนั้น ผู้ออกตัวกฎหมายได้บัญญัติให้ต้องรับผิดชอบตามเนื้อความของตัวเงินตามมาตรา 900 และกฎหมายให้ต้องรับผิดตามมาตรา 914 อีกด้วย ซึ่งมาตรา 914 นี้ เป็นข้อผูกพันที่ผู้สั่งจ่ายได้สัญญาไว้ว่า ถ้าตัวเงินไปขึ้นเงินที่ผู้จ่ายไม่ได้ ผู้สั่งจ่ายยินดีจ่ายเงินแทนให้

ความรับผิดชอบตามกฎหมายของผู้สั่งจ่ายนี้ เวลาไม่บัญหาถ้าจะต้องตอบควบมาตรา 900 และมาตรา 914 ด้วย ถึงจะสมบูรณ์ มิใช่ตอบเพียงมาตราใดมาตราหนึ่งเท่านั้น

2. ผู้ลักหลังโอนตัว ผู้ลักหลังเดิมที่ก็คือผู้เป็นเจ้าของตัวหรือผู้รับเงิน หรือผู้ทรงตัวตามกฎหมายนั้นเอง บุคคลดังกล่าวมานี้ ถ้าต้องมาต้องการจะโอนตัวต่อไปก็ยอมทำได้โดยวิธีการของตัวเงิน คือ ถ้าเป็นตัวที่ระบุชื่อของผู้รับเงินไว้โดยเฉพาะ เวลาโอนจะต้องทำการลักหลังลงบนตัวในด้านหลังพร้อมกับส่งมอบตัวต่อไปให้แก่ผู้รับเงิน วิธีการลักหลังนั้นจะทำโดยลักหลังloy คือ ลงลายมือชื่อแต่เพียงของผู้โอนลงไปเท่านั้น หรือจะทำโดยลักหลังเฉพาะระบุชื่อของผู้รับโอนลงไว้ว่าเป็นผู้รับโอน แล้วผู้โอนลงลายมือชื่อกับในฐานะผู้โอนก็ได้ เลือกทำโดยวิธีใดวิธีหนึ่งยอมได้ ผู้ที่โอนตัวไปโดยเขียนชื่อของตนลงบนด้านหลังตัวเรียกว่า ผู้ลักหลังตัวมีผลผูกพันทางกฎหมายที่จะต้องรับผิดชอบตามเนื้อความของตัวเงินตามมาตรา 900 แล้ว ยังต้องรับผิดชอบตามมาตรา 914 อีกด้วย เพราะมาตรา

914 นอกจากจะเขียนถึงความรับผิดชอบของผู้สั่งจ่ายดังกล่าว แล้วยังเขียนถึงความรับผิดชอบของผู้สลักหลังตัวโอนไว้ด้วย ว่าให้มีความรับผิดชอบเหมือนกับผู้สั่งจ่ายทุกประการ

ฉะนั้นเวลาตอบปัญหาถึงความรับผิดชอบของผู้สลักหลังโอนตัวจะต้องตอบความมาตรา 900 และมาตรา 914 ด้วยถึงจะสมบูรณ์ มิใช่ตอบเพียงมาตราใดมาตราหนึ่งเท่านั้น

ที่กล่าวมาข้างบนนี้ เป็นความรับผิดชอบของผู้สลักหลังโอนตัวที่เป็นตัวระบุชื่อของผู้รับเงิน แต่ถ้าตัวแลกเงินหรือเช็คที่ออกมาในรูปแบบเป็นตัวผู้ถือ กฎหมายได้กำหนดความรับผิดชอบไว้อีกมาตราหนึ่งสำหรับผู้ที่สลักหลังโอน คือ มาตรา 921 ซึ่งหมายความว่า ปกติตัวผู้ถือ การโอนทำได้โดยเพียงแต่ส่งมอบตัวให้แก่ผู้รับโอนก็สมบูรณ์ตามกฎหมายตัวเงินแล้ว แต่ถ้าผู้โอนได้ลงลายมือชื่อของเขางลงไปข้างหลังตัวผู้ถือใบนี้ด้วยถึงแม้ว่าจะเรียกว่าผู้สลักหลังโอนตัว เช่นเดียวกันกับผู้สลักหลังโอนตัวระบุชื่อก็ตาม แต่ความรับผิดชอบตามกฎหมายนั้น กฎหมายได้บัญญัติไว้ให้รับผิดชอบคนละมาตราต่างกัน คือ ถ้าเป็นตัวระบุชื่อผู้สลักหลังโอนตัวต้องรับผิดชอบตามมาตรา 900 และมาตรา 914 แต่ถ้าเป็นตัวผู้ถือ ผู้สลักหลังโอนตัวต้องรับผิดชอบตามมาตรา 900 และมาตรา 921

ซึ่งมาตรา 921 ได้บัญญัติไว้ให้ผู้ที่สลักหลังโอนตัวผู้ถือต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้าประจำหรือผู้รับอาวาล ผู้สั่งจ่าย ซึ่งหมายความว่า ผู้สั่งจ่ายของตัวผู้ถือใบนี้ต้องรับผิดชอบแค่ไหนเพียงไร ผู้สลักหลังโอนตัวผู้ถือก็ต้องรับผิดชอบเหมือนกับผู้สั่งจ่ายทุกประการ

3. **ผู้รับรอง** ผู้ที่จะรับรองตัวเงินได้ ก็คือผู้จ่ายนั่นเอง ผู้จ่ายที่มีชื่อยุ่นในตัวเงิน แต่ยังไม่ได้ลงลายมือชื่อรับรองตัวเงินใบนั้น ผู้จ่ายก็ยังไม่ต้องรับผิดชอบที่จะจ่ายเงินตามตัวเพระมาตรา 900 ได้บอกไว้ว่า ผู้ที่จะต้องรับผิดชอบตามเนื้อความของตัวเงินได้แก่ผู้ที่ลงลายมือชื่อในตัว

การลงลายมือชื่อในตัวเงินของผู้จ่าย กฎหมายเรียกว่าการรับรอง และเรียกผู้จ่ายว่าผู้รับรอง ผู้จ่ายจะรับรองตัวหรือไม่อยู่ที่ใจสมัคร ไม่มีการบังคับกัน แต่ถ้าอยากรจะจ่ายเงิน หรือต้องการรับผิดชอบในตัวเงิน ก็ลงลายมือชื่อลงไว้ในด้านหน้าของตัวเงินนั้นเลย

ฉะนั้นเวลาตอบปัญหาถึงความรับผิดชอบของผู้จ่ายที่รับรองตัวแล้ว
จะต้องตอบความมาตรา 900 และมาตรา 937 ด้วยถึงจะสมบูรณ์ มิใช่ตอบ
เพียงมาตราใดมาตราหนึ่งเท่านั้น

4. ผู้รับอาวัล ผู้รับอาวัลหมายถึง ผู้ที่เข้ามาทำให้ตัวเงินมีคุณค่ายิ่ง^{ขึ้นโดยเข้ามาคำนึงถึงผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในตัวเงินใบนั้นอยู่แล้ว}

การเข้ามาเป็นผู้รับอาวัลในตัว จะต้องมีการลงลายมือชื่อในตัว
อาจจะลงทั้งด้านหน้าของตัว และด้านหลังของตัวก็ได้ เมื่อมีการลงลายมือชื่อ^{โดยถูกต้องแล้ว} ผู้รับอาวัลก็ต้องรับผิดชอบตามที่ตัวได้เข้ามารับอาวัลไว้^{ส่วนจำนวนเท่าใดนั้น ก็สุดแล้วแต่ตัวผู้รับอาวัลจะเขียนไว้ ซึ่งกฎหมายเปิด}^{โอกาสให้เขียนได้}

ฉะนั้นเวลาตอบปัญหาถึงความรับผิดชอบของผู้รับอาวัลจะต้องตอบ
ความมาตรา 900 มาตรา 938 และมาตรา 940 ด้วย ถึงจะครบถ้วนกระบวนการ
ความทุกประการ

5. ผู้สอดเข้าเก็บหน้า ผู้สอดเข้าแก้หน้าหมายถึงผู้ที่เข้ามาจ่ายเงิน^{แทนผู้ที่จะถูกฟ้อง} ไม่เบี้ยในตัวเงิน เมื่อตัวเงินนั้นได้ขาดความเชื่อถือแล้ว

ผู้เข้ามาสอดเข้าแก้หน้าในตัวเงินมีอยู่ 2 วิธีด้วยกัน วิธีแรก
เรียกว่าผู้เข้ามารับรองเพื่อแก้หน้า และอีกวิธีหนึ่งเรียกว่า ผู้เข้ามาใช้เงินเพื่อ^{แก้หน้า ซึ่งบุคคลเหล่านี้ต้องลงลายมือชื่อในตัวเงิน และต้องรับผิดในฐานะ}^{เป็นผู้เข้ามาสอดแก้หน้าของบุคคลที่จะต้องถูกไล่เบี้ยในตัวเงินนั้นด้วยคือ}^{มาตรา 953 และมาตรา 958}

ข้อควรจำ จะเห็นได้ว่าสูญหนึ้งทั้ง 5 คนของตัวเงินตั้งกล่าวมา^{แล้ว ความรับผิดชอบจะมีมาตรา 900 อยู่ด้วยกันทุกคน เพราจะทุกคนต้องลง}
^{ลายมือชื่อในตัวและนอกจากนั้นต้องรับผิดชอบในฐานะของแต่ละคนอีกด้วย}
ซึ่งรายละเอียดในแต่ละสูญหนึ้นจะกล่าวโดยละเอียด เมื่อถึงเรื่องของ^{แต่ละคนต่อไป}

การลงเครื่องหมายอย่างอื่นในตัวเงิน

มาตรา 900 วรรค 2 ได้กล่าวว่า การลงเครื่องหมายอย่างหนึ่ง^{อย่างใดในตัวเงิน ถึงแม้จะมีพยานรับรองเครื่องหมายนั้นถึง 2 คนก็}^{ตาม ก็ไม่ถือว่าเป็นการลงลายมือชื่อตามที่มาตรา 900 วรรคแรกได้กล่าวไว้}

คำว่าเครื่องหมาย กกฎหมายได้ยกตัวอย่างว่า เช่น แกงไก่ คือเครื่องหมายภาษา般ท หรือลายพิมพ์นิ่วมือ ซึ่งไม่ถือว่าเป็นการลงลายมือชื่อ เดຍมีปัญหาถูกเตียงกันว่า ถ้าใช้ตรายางแกะเป็นลายเซ็น แล้วเอามาประทับลงบนตัวเงิน จะถือเป็นการลงลายมือชื่อหรือไม่ ในความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ถ้าใช้อัญญีเป็นประจำมาตั้งแต่เริ่มแรก และใช้อัญญีตลอดเวลา ก็ควรจะถือได้ว่าเป็นการลงลายมือชื่อได้เหมือนกันและมาตรา 9 ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ถือว่า เป็นการลงลายมือชื่อตามกฎหมายแล้ว แต่ปัญหานี้ยังไม่มีข้อสันติสุขดังต่อไป

มาตรา 901 “ถ้าบุคคลได้ลงลายมือชื่อของตนในตัวเงิน และมิได้เขียนแต่งว่า กระทำการแทนบุคคลอีกคนหนึ่งไว้ ท่านว่าบุคคลคนนี้ย่อมเป็นผู้รับผิดชอบความในตัวเงินนั้น”

อธิบายหลักกฎหมาย

เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าผู้ที่จะต้องรับผิดชอบตามเนื้อความของตัวเงินนั้น คือผู้ที่ลงลายมือชื่อของตนในตัวเงิน หลักเกณฑ์อันนี้กฎหมายได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด จะนั้นถ้าบุคคลได้ลงลายมือชื่อของตนลงไว้ในตัวเงินแล้ว จะอ้างว่าลงแทนผู้อื่นผู้ที่หวังจะไม่ต้องรับผิดเป็นส่วนตัวนั้น กกฎหมายห้ามอ้างเช่นนั้นโดย ๆ เว้นเสียแต่ เมื่อลงลายมือชื่อไว้แล้ว และจะต้องได้เขียนกำกับไว้อีกด้วยว่า ได้ลงลายมือชื่อแทนบุคคลใด ถึงจะมีผลทางกฎหมายไปถึงผู้ที่ลงแทนนั้นเป็นคนรับผิดชอบตามเนื้อความของตัวเงินใบนั้น

ปัญหาส่วนมากที่เกิดขึ้นจะมีในเรื่องเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนบริษัท เพราะมีผู้จัดการเป็นผู้ดำเนินการแทนห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เป็นนิติบุคคล จะนั้นเวลาที่ผู้จัดการได้เซ็นตัวเงินแทนนิติบุคคลที่ตนดำเนินการอยู่นั้น จะต้องเขียนลงไว้อีกด้วยว่า ได้กระทำการแทนนิติบุคคลนั้น ฯ เพื่อจะได้หลุดพ้นจากความรับผิดชอบในตัวเงินนั้นเป็นส่วนตัว ส่วนผู้ที่จะรับผิดชอบต่อไปก็คือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัทันนั้นเอง

นอกจากนั้นบุคคลธรรมดาก็ ฯ ไป เวลาจะลงลายมือชื่อในตัวเงิน แทนบุคคลได้ ฯ ก็ตาม ก็ควรจะเขียนกำกับลงไว้ในตัวเงินนั้นด้วยว่า ทำแทนบุคคลนั้น ฯ เพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดเป็นส่วนตัว แต่ถ้าลืมเขียนเมื่อใด ก็ต้องรับผิดชอบตามเนื้อความของตัวเงินนั้นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ใน

มาตรา 900 และมาตรา 901 นี้ทันที

มาตรา 902 “ถ้าตัวเงินลงลายมือชื่อของบุคคลภายนอก มีทั้งบุคคลซึ่งไม่อาจจะเป็นคู่สัญญาแห่งตัวเงินนั้นได้เลย หรือเป็นได้แต่ไม่เต็มผลใช้รั้ ท่านว่าการนี้ย่อมไม่กระทบกระเที่ยงถึงความรับผิดชอบของบุคคลอื่น ๆ นอกนั้น ซึ่งคงต้องรับผิดตามตัวเงิน”

อธิบายหลักกฎหมาย

มาตรา 902 นี้ได้กล่าวถึงความสามารถของคู่สัญญาในตัวเงินว่า แต่ละคนที่ลงลายมือชื่อในตัวเงินนั้น ต่างคนต่างมีเอกลักษณ์ประจำของแต่ละคนไปไม่ก้าวก่ายกัน ต่างคนต่างรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวไม่เกี่ยวกับคนอื่น เหตุผลของกฎหมายก็ เพราะตัวเงินออกมามีเพื่อใช้ในการพาณิชย์ถ้ากำหนดให้ลายมือชื่อใดในตัวเงิน บางรายไม่ต้องรับผิดชอบ และมีผลให้ตัวเงินนั้นเสียไปเลย อย่างนี้ย่อมเป็นการเสียหายต่อผู้ทรงที่สุจริต และชอบด้วยกฎหมายอย่างยิ่ง จะทำให้ประชาชนซึ่งสุจริตไม่นิยมการใช้ตัวเงินได้ เพราะเวลา_rับตัวเงินมาจะไปรู้ได้อย่างไรว่าลายมือที่ลงในตัวลายมือใดใช้ได้หรือใช้ไม่ได้ และคราวมีความสามารถถูกต้องตามกฎหมาย ตามหลักการทำนิติกรรมสัญญาหรือไม่

ฉะนั้นถ้าปรากฏว่าลายมือในตัวเงินรายใดเป็นลายมือที่บุคคลผู้ลงลายมือชื่อนั้นไม่อาจจะเป็นคู่สัญญาแห่งตัวเงินนั้นได้เลย เพราะกฎหมายห้ามไว้ชัดเจนดังเช่น บริษัทที่มีข้อบังคับของบริษัทที่ได้จดทะเบียนไว้ว่าห้ามออกตัวเงิน หรือห้ามสลักหลังตัว หรือห้ามรับรองตัว เป็นอันขาด ดังนี้ นิติบุคคลเหล่านี้ก็ไม่อาจเป็นคู่สัญญาในตัวเงินได้เลย หรือบุคคลผู้ลงลายมือชื่อนั้นสามารถเป็นคู่สัญญาได้ แต่ผลงานกฎหมายมิ่งสมบูรณ์เต็มที่ สาเหตุอาจเป็นพราะความเป็นผู้เยาว์ของผู้ลงลายมือ หรือผู้ลงลายมือเป็นผู้ไว้ความสามารถหรือเสมือนไว้ความสามารถก็เป็นได้ บุคคลเหล่านี้เป็นผู้หย่อนความสามารถ ถ้าเข้าไปเป็นคู่สัญญาในตัวเงิน ผู้แทนโดยชอบธรรมของบุคคลดังกล่าว ชอบที่จะบอกล้างการทำนิติกรรมในการสั่งจ่าย หรือการสลักหลังตัวเงินนั้นได้

และผลงานกฎหมายกับัญญาติไว้ชัดเจนเลยว่า ผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมายของตัวเงินฉบับที่มีลายมือชื่อของบุคคลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ไม่

สามารถพ้องໄລເປີບຸກຄລດັກລ່າວແລ້ວໄດ້ ແຕ່ສາມາດຮັບໄລເປີບຸກຄລອື່ນທີ່ລັງລາຍມື້ອື່ອໃນຕໍ່ເງິນທີ່ລາຍມື້ອື່ອນັ້ນສມບູຮັນຕາມກົງໝາຍໄດ້ທຸກຄົນ ເຫດເພີ່ງແຕ່ທົ່ວປະກຄນມີໄດ້ ມີໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຕໍ່ວັນຈະເສີຍໄປເລຍ ກົງໝາຍຍັງຄືວ່າຕໍ່ເງິນນັ້ນສມບູຮັນເສມອສໍາຮັບບຸກຄລທີ່ໄມ້ມີຂໍອບກພຮ່ວງດັກລ່າວແລ້ວ

ຕໍ່ວັນຍ່າງ ແດ່ອກຕໍ່ວັນແລກເງິນສັ່ງດຳໃຫ້ຢັງເງິນແກ່ຂ່າວ ນາວສັກຫຼັງໂອນຕໍ່ວັດ່ອໄປໄທເຊີຍຫຼືເປັນຜູ້ເຍົວ ເຊີຍໄວໄດ້ສັກຫຼັງໂອນຕໍ່ວັດ່ອໄປໄທໜ້າເງິນ ເມື່ອຕໍ່ວັນຈະຄວາມເຊື້ອຄື່ອເພຣະດຳໄມ່ຍ່ອມຈ່າຍເງິນໃຫ້ນ້າເງິນ ຫຼືເປັນຜູ້ກຽງຕາມກົງໝາຍ ມີປັບປຸງຫາວ່ານ້າເງິນຈະພັ້ນໄລເປີບິດໄຕ້ບ້າງ

ຕາມປັບປຸງຫານີ້ ມາຕຣາ 902 ໄດ້ປັບປຸງຫຼືຍົກເວັນຄວາມຮັບຜິດຂອບຂອງຜູ້ເຍົວໄວ້ ຕ້າຜູ້ແກ່ໂດຍຂອບຮຽນຂອງເຊີຍໄວໄດ້ນອກລ້າງ ທັ້ງ ໆ ທີ່ເຊີຍເປັນຜູ້ລົງລາຍມື້ອື່ອໃນຕໍ່ເງິນຕາມມາຕຣາ 900 ກົດຕາມ ສ່ວນຜູ້ທີ່ລົງລາຍມື້ອື່ອໃນຕໍ່ຄົນອື່ນ ໆ ມີໄດ້ນີ້ຂໍອບກພຮ່ວງແຕ່ອປ່າງໄດ້ ຂະໜ້າຈະມາອ້າງມາຕຣາ 902 ເພື່ອໄມ່ຕ້ອງຮັບຜິດຕາມເຊີຍຫາໄດ້ໄມ້ ນ້າເງິນມີສີທີ່ຕາມກົງໝາຍຕໍ່ວັນເງິນທີ່ຈະພັ້ນໄລເປີບິດ ແລະແດງໄດ້ເພຣະທັ້ງສອງຄົນໄດ້ລັງລາຍມື້ອື່ອໃນຕໍ່ເງິນຕາມມາຕຣາ 900 ແລະຕ້ອງຮັບຜິດຕາມມາຕຣາ 914 ອີກດ້ວຍໃນຮຽນະເປັນຜູ້ສັກຫຼັງ ແລະຜູ້ສັ່ງຈ່າຍຂອງຕໍ່ວັນເງິນໃບນີ້ ສ່ວນດຳນັ້ນ ນ້າເງິນຈະໄລເປີບິດໄດ້ຕ່ອມເມື່ອດຳໄດ້ລັງລາຍມື້ອື່ອຮັບຮອງຕໍ່ວັນເງິນໃບນີ້ແລ້ວ ຕ້າດຳໄມ້ໄດ້ຮັບຮອງຕໍ່ວັນເງິນ ນ້າເງິນກີຈະໄລເປີບິດໄຕ້ຮັບຜິດໄມ້ໄດ້

ມາຕຣາ 903 “ໃນການໃຊ້ເງິນຕາມຕໍ່ວັນທ່ານມີໄທ້ໄວ້ນຳອຸນ”

ອົບນາຍຫລັກກົງໝາຍ

ຕໍ່ວັນເມື່ອຖື່ງກຳຫັດຈ່າຍເງິນຜູ້ກຽງທີ່ຂອບດ້ວຍກົງໝາຍຈະຕ້ອງນ້ຳຕໍ່ວັນນັ້ນໄປຢືນເກຟູ້ຈ່າຍເພື່ອຂໍຂັ້ນເງິນ ຕ້າຜູ້ຈ່າຍໄມ່ຈ່າຍເງິນ ກົງໝາຍຕໍ່ວັນເງິນຄືວ່າຕໍ່ວັນເງິນນັ້ນຈະເຊື້ອຄື່ອ ຜູ້ກຽງທີ່ຂອບດ້ວຍກົງໝາຍມີສີທີ່ຈະພັ້ນໄລເປີບຸກຄລທີ່ລົງລາຍມື້ອື່ອແລະເກີຍວັນກັບຕໍ່ວັນນັ້ນໄດ້ກັນທີ່ ຮັງຈາກທີ່ຜູ້ກຽງໄດ້ກຳຫັນສື່ອຄັດຄ້ານກູກຕ້ອງຕາມກົງໝາຍແລ້ວ ແຕ່ຕ້າໃນວັນຖື່ງກຳຫັດຈ່າຍເງິນ ຜູ້ຈ່າຍໄດ້ຂອເລື່ອນກຳຫັດຈ່າຍເງິນໄປໃນວັນຫຼັງ ເພຣະຂະນັ້ນຜູ້ຈ່າຍຍັງໄມ່ພຣັນທີ່ຈະຈ່າຍໃຫ້ເຊັ່ນນີ້ ກົງໝາຍນັ້ນຍັງດີທ່ານຜູ້ກຽງທີ່ຈະໄປຢືນຍອມຕາມທີ່ຜູ້ຈ່າຍຂອເລື່ອນເປັນອັນຂາດ ເຫດຜລກີເພຣະວ່າ ກາຮອກຕໍ່ວັນເງິນກີເພື່ອກາຮ່າຮ່ານທີ່ກີເປັນກາຮ່າໄວ້ເວລາກັນອູ້ແລ້ວ ຂະໜ້າກົງໝາຍຈຶ່ງໄມ່ຍ່ອມໃຫ້ຝ່ອນເວລາກັນອູກ ເມື່ອຖື່ງ

กำหนดวันให้หนกต้องจ่ายกันในวันนั้น而已 ถ้าทั้งผู้จ่ายและผู้ทรงร่วมกันทำการฝ่าฝืนมาตรานี้ ก็จะมีผลทางกฎหมายตามมาทันที คือมาตรา 948 ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้ทรงสินสิทธิที่จะได้เบี้ย เอาแก่ผู้เป็นคู่สัญญาคนก่อน ๆ ซึ่งมิได้ตกลงในการผ่อนเวลาหนี้” มาตรา 948 นี้ กฎหมายคุ้มครองผู้ที่เป็นคู่สัญญาคนก่อน ๆ ในตัวที่มิได้ยอมในการผ่อนเวลาด้วย เพราะว่าบุคคลเหล่านี้จะต้องรับผิดตามตัวอยู่แล้ว ถ้าผู้จ่ายไม่จ่ายเงิน การรับผิดของบุคคลเหล่านี้จะต้องเตรียมพร้อมเสมอ เมื่อตัวถึงกำหนดจ่ายบางทีการเตรียมพร้อม อาจจะไปกู้เงินโดยยอมเสียดอกเบี้ยแพง ๆ เพื่อมาค่อยจ่ายเงินตามตัวเวลาถึงกำหนด ถ้าผู้จ่ายเกิดเบี้ยวขึ้นมา จะนั้นเพื่อป้องกันความเสียหายอันนี้ กฎหมายจึงบัญญัติห้าม ผู้ทรงยินยอมในการผ่อนเวลาจ่ายเงินให้ผู้จ่าย แต่ถ้าผู้ทรงฝ่าฝืนสงสารผู้จ่ายมากกว่าที่กฎหมายห้ามไว้ ผู้ทรงก็จะฟ้องໄลเบี้ยผู้ที่จะต้องรับผิดในตัวอยู่แล้ว และไม่ยินยอมในการผ่อนเวลาหนี้ไม่ได้เลย

สำหรับมาตรา 903 นี้เป็นบทมาตราใหม่ดูว่าด้วยบทเบ็ดเสร็จทั่วไป ฉะนั้นสามารถนำไปใช้ได้ทั้ง ๓ ประเภทของตัวเงิน คือทั้งตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงินและเช็คได้ ซึ่งหมายความว่า ตัวทั้ง ๓ ประเภทนี้เมื่อถึงกำหนดจ่ายเงินจะมีการผ่อนเวลาการจ่ายเงินไปในวันอื่นไม่ได้

แต่ผลของกฎหมายมาตรา 948 นี้ให้ใช้เฉพาะเกี่ยวกับตัวแลกเงินเท่านั้น ตัวสัญญาใช้เงินและเช็คนั้นกฎหมายเฉพาะมิได้ให้นำไปใช้ปรับตัวยังไงนำมาใช้ปรับไม่ได้ เวลาศึกษาต้องสังเกตให้ด้วย กฎหมายตัวสัญญาใช้เงินและเช็คได้บัญญัติเกี่ยวกับการไปขึ้นเงินหลังจากที่เลยกำหนดเวลาจ่ายไว้แล้วว่าจะมีผลอย่างไร ฉะนั้นจะต้องถือตามที่กฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้

มาตรา 904 “อันผู้ทรงนั้น หมายความว่า บุคคลผู้มิตัวเงินไว้ในครอบครองโดยฐานเป็นผู้รับเงิน หรือเป็นผู้รับสลักหลัง ถ้าและเป็นตัวเงิน สั่งจ่ายให้แก่ผู้ดื้อ ๆ ก็นับว่าเป็นผู้ทรงเหมือนกัน”

มาตรา 905 “ภัยในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 1008 บุคคลผู้ได้ตัวเงินไว้ในครอบครอง ถ้าแสดงให้ปรากฏสิทธิด้วยการสลักหลังไม่ขาดสาย แม้ถึงว่าการสลักหลังรายที่สุด จะเป็นสลักหลังโดยก็ตาม ท่านให้ถือว่าเป็นผู้ทรงโดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อได้รายการการสลักหลังโดยมีสลักหลังรายอื่นตามหลังไปอีก ท่านให้ถือว่าบุคคลที่ลงลายมือชื่อในการสลักหลังรายที่

สุดทัน เป็นผู้ได้ไปซื้อตัวเงินด้วยการสลักหลังโดย อ้างคำสาลักหลัง เมื่อยืดมิ่ง
เสียแล้วท่านให้ถือเสมอว่ามิได้มีเลย

ถ้าบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดต้องปราศจากตัวเงินไปจากครอบครอง ท่านว่า
ผู้ทรงชี้แจงแสดงให้ปรากฏสิทธิของตนในตัวตามวิธีการดังกล่าวมาในรัช
ก่อนนั้น หาจ่าต้องสรงตัวเงินไม่เว้นแต่จะได้มาโดยทุจริต หรือได้มาด้วย
ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

อ้างข้อความในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับตลอดถึงผู้ทรงตัวเงินสั่งจ่าย
ให้แก่ผู้ถือด้วย"

อธิบายหลักกฎหมาย

เจ้าหนี้ของตัวเงินคือ ผู้รับเงิน หรือผู้ทรงโดยชอบด้วยกฎหมายนั้น
เอง และก่อนที่จะศึกษาให้ทราบถึงรายละเอียดของผู้ทรง และผู้ทรงที่ชอบ
ด้วยกฎหมาย ขอจำเรื่องต่อไปนี้มาอธิบายให้เข้าใจเสียก่อนเพื่อเป็นแนวทาง
นำไปสู่ความเข้าใจอันถูกต้องที่เกี่ยวกับผู้ทรง และผู้ทรงโดยชอบด้วย
กฎหมายต่อไป

ตัวเงิน มีอยู่ 3 ประเภท ดังทราบมาแล้ว ทั้ง 3 ประเภทนี้เวลาที่ใช้
อยู่ในวงการค้าแต่ละประเภทจะมีรูปแบบดังนี้

1. ตัวแลกเงิน จะมีใช้เป็น 2 แบบ คือ เป็นแบบตัวระบุชื่อ และแบบ
ตัวผู้ถือ

2. ตัวสัญญาใช้เงิน จะมีใช้เพียงแบบเดียว คือแบบตัวระบุชื่อ เท่านั้น

3. เช็ค จะมีใช้ 2 แบบ เช่นเดียวกับตัวแลกเงินคือเป็นเช็คระบุชื่อ
และเช็คผู้ถือ

ตัวผู้ถือ หมายความถึงตัวเงินที่มิได้ระบุชื่อบุคคลใดคนหนึ่งเป็นผู้รับ
เงินในช่องสำหรับผู้รับเงิน แต่จะมีข้อความเขียนไว้ว่าผู้ที่ถือตัวนี้เป็นเจ้าของ
หรือเป็นผู้รับเงินเท่านั้น และในบางกรณี ถึงแม้จะมีการเขียนชื่อเจ้าของ
บุคคลใดคนหนึ่งเป็นผู้รับเงินก็ตาม แต่ข้อความตอนหัวที่เขียนไว้ว่า "หรือผู้
ถือ" มิได้ถูกขีดออก เช่นนี้ ตัวเงินนี้กฎหมายก็ถือว่าเป็นตัวผู้ถือ เช่นกัน

วิธีการโอนตัวผู้ถือ ตัวผู้ถือ เมื่อนำออกมายังแล้ว มีวิธีการโอนได้
อย่างเดียว คือการส่งมอบตัวนั้นให้แก่ผู้รับโอนไปเท่านั้น การโอนก็มีผลสมบูรณ์
ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้โอนไม่ต้องไปสลักหลังการโอนแต่อย่างใด

แต่ถ้าผู้โอนได้ทำการโอนโดยสลักหลังตัวผู้ถือ เรายกเรียกว่าผู้โอนเป็นผู้สัลกา
หลังตัวเหมือนกัน แต่ความรับผิดชอบของผู้โอนต่อตัวนั้นหาได้รับผิดชอบใน
ฐานะเป็นผู้สัลกาหลัง การโอนของตัวตามมาตรา 914 ไม่ แต่ผู้สัลกาหลังการ
โอนตัวผู้ถือนี้ กฎหมายบอกว่าจะต้องรับผิดในฐานะเป็นเพียงประกันหรือ
เป็นผู้รับอาвлผู้สั่งจ่ายที่เดียวตามมาตรา 921 ฉะนั้นเวลาศึกษาจะต้องแยก
ฐานะความผิดให้ดี เพราะกฎหมายได้แยกความรับผิดไว้ต่างมาตรากัน
และมีข้อควรจำไว้ด้วยคือว่า ถึงแม้ตัวผู้ถือจะมีการสลักหลังโอนพร้อมกับ
ส่งมอบตัวนั้นไปให้แก่ผู้รับโอนก็ตาม การโอนเช่นนี้ก็ถือว่าทำภูกต้อง¹
ตามกฎหมายแล้ว เพียงแต่ทำมากกว่าที่กฎหมายสั่งไว้ในเรื่องโอนท่านั้นเอง
ผู้รับโอนไปก็ถือได้ว่าเป็นผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมาย และตัวผู้ถือที่มีการ
สลักหลังการโอนกันนี้ มันก็ยังมีสถานะเป็นตัวผู้ถืออยู่นั้นเอง หาได้กล่าว
เป็นตัวระบุชื่อไม่

ตัวระบุชื่อ หมายความถึงตัวเงินที่ได้ระบุชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งไว้
ในช่องสำหรับผู้รับเงินโดยที่เดียว อีกทั้งได้ขีดข้อความ “หรือผู้ถือ” ที่ต่อท้าย
ช่องผู้รับเงินทิ้งออกไปด้วย

วิธีการโอนตัวระบุชื่อ ตัวระบุชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือผู้รับเงินเวลาที่ผู้
เป็นเจ้าของตัวต้องการที่จะโอนตัวต่อไปกฎหมายให้ทำได้โดยสลักหลังตัว
พร้อมกับส่งมอบตัวให้แก่ผู้รับโอนไปถึงจะสมบูรณ์ถูกต้องตามกฎหมาย

การสลักหลัง หมายความถึงการที่ผู้โอนหรือผู้ทรงได้ลงลายมือชื่อ²
ของตนลงในช่องหลังตัวเงินนั้น

การสลักหลัง มีอยู่ 2 วิธี คือ

1. การสลักหลังโดย หมายความว่า เพียงแต่ผู้โอนได้ลงชื่อของตน
ลงอย่างเดียวลงในช่องหลังตัวเงิน พร้อมกับได้ส่งมอบตัวให้แก่ผู้รับโอนไป
ก็ถือได้ว่าการโอนถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้รับโอนก็เป็นผู้ทรงตาม
กฎหมายต่อไป

2. การสลักหลังเฉพาะ หรือเรียกว่าการสลักหลังระบุชื่อผู้รับโอน
หมายความว่า ผู้โอนหรือผู้ทรง เวลาโอนตัวได้เขียนชื่อผู้รับโอนลงไว้เป็น³
ผู้รับโอนตัวใบนี้พร้อมกับผู้โอนได้ลงชื่อของตนลงในช่องหลังตัว
ของผู้รับโอนด้วย และก็ส่งมอบตัวให้แก่ผู้รับโอนไป กฎหมายก็ถือว่า

ຜູ້ຮັບໂອນໄດ້ເປັນຜູ້ທຽງຕາມກົງໝາຍຕ່ອງໄປແລ້ວ

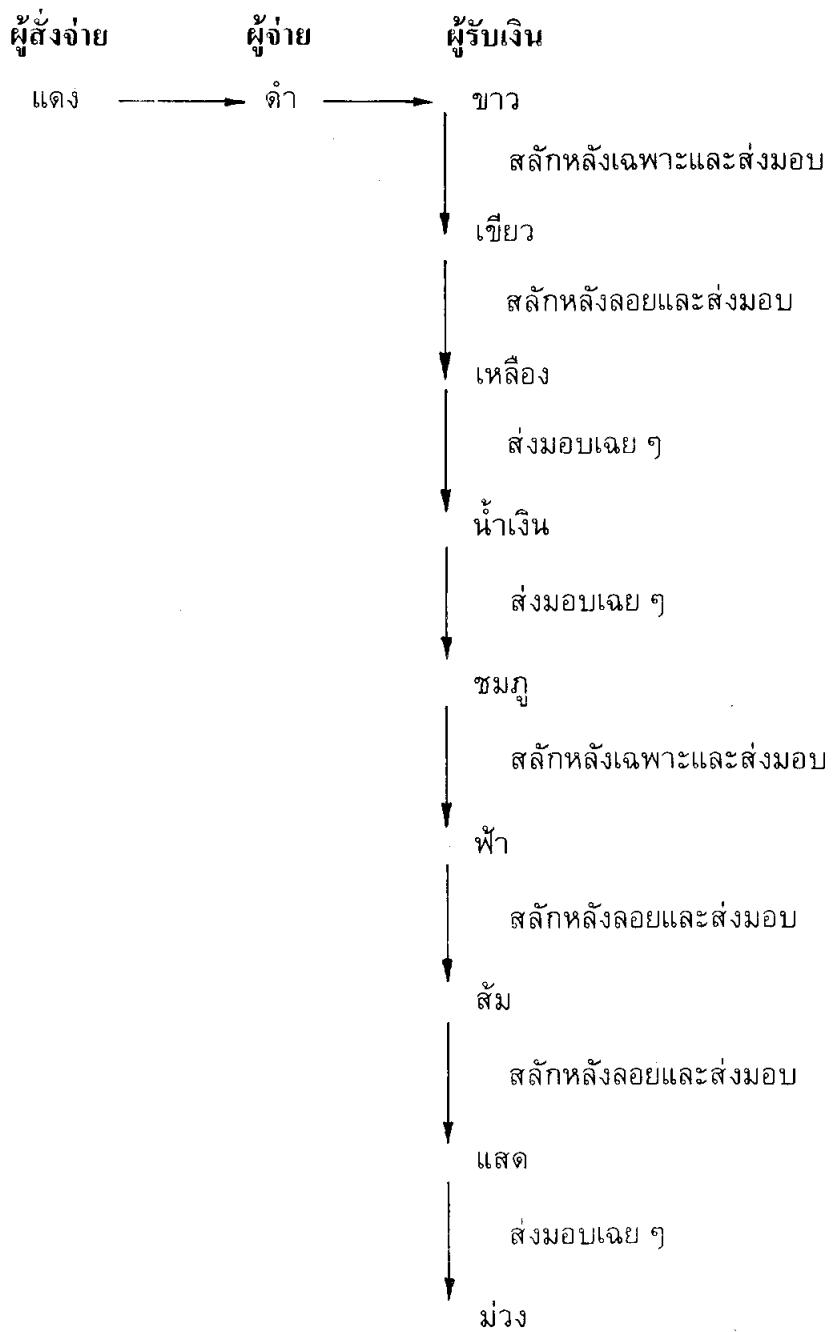
ຕ້ວະນຸ້ມີຜູ້ຮັບເງິນ ເວລາໂອນຕ້ອງມີການສລັກຫັ້ງເສມອ ດັ່ງກ່າວມາແລ້ວທັງ 2 ວິທີ ແຕ່ຄໍາໃນກຣົນທີ່ຜູ້ຮັບໂອນໄດ້ຮັບໂອນຕ້ວ່າທີ່ສລັກຫັ້ງລອຍມາໃຫ້ຕົນ ແລະຜູ້ຮັບໂອນຄົນນີ້ຍາກຈະໂອນຕ່ອງໄປ ກົງໝາຍໄດ້ບັນຍຸດືໃວ້ໃນມາດຮາ 920 ວິທີ ວ່າໃຫ້ຜູ້ຮັບໂອນຄົນນີ້ສາມາດໂອນຕ່ອງໄປໄດ້ໃນ 3 ວິທີດັ່ງຈະກ່າວຕ່ອງໄປນີ້ ໂດຍເລືອກວິທີໄດ້ວິທີໜຶ່ງກີໄດ້ ຄືອ

1. ໂອນໂດຍສລັກຫັ້ງລອຍຕ່ອງໄປກີໄດ້
2. ໂອນໂດຍສລັກຫັ້ງເນັພາຕ່ອງໄປກີໄດ້
3. ສ່າງມອບຕ້ວ່າເຢຍ ຈ ຕ່ອໄປກີໄດ້

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕ້ວ່າໂອນມາຈາກຜູ້ຮັບໂອນດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນໃນ 3 ວິທີນີ້ ໄນວ່າຈະມີວິທີໃຫ້ກົດາມ ກົງໝາຍກົດືອວ່າເປັນຜູ້ທຽງທີ່ຂອບດ້ວຍກົງໝາຍທັງສິນ ຄື່ງແມ່ຈະໄດ້ຮັບຕໍ່ມາໂດຍການສ່າງມອບເຢຍ ຈ ກົດາມ (ໃຊ້ວິທີ 3) ກົງໝາຍກົດືອວ່າຜູ້ຮັບໂອນຄົນຫັ້ງສຸດນີ້ໄດ້ຮັບຕ້ວ່າທີ່ໂອນມາໂດຍສລັກຫັ້ງລອຍຈາກຜູ້ໂອນຄົນແຮກໜີ່ອນກັນ ນີ້ແສດງວ່າຕ້ວ່າຮຸ້ມື່ອຜູ້ຮັບເງິນກ່າຍຈະມີການໂອນໂດຍສ່າງມອບເຢຍ ຈ ແລະຖື່ອວ່າເປັນການໂອນໂດຍຂອບດ້ວຍກົງໝາຍເຊື່ອກັນ ແຕ່ຕ້ອງຝ່າຍກ່າຍວິທີໃນການສລັກຫັ້ງລອຍຄັ້ງແຮກມາກ່ອນເສມອ

ແລະຂອໃຫ້ຂອສັງເກຕວ່າ ຄໍາຜູ້ຮັບໂອນຄົນໄດ້ໄດ້ຮັບໂອນຕໍ່ມາໂດຍວິທີສລັກເນັພາ ທີ່ອສລັກຫັ້ງຮຸ້ມື່ອຜູ້ຮັບໂອນມານັ້ນ ເວລາຈະໂອນຕ່ອງໄປ ຈະຕ້ອງທໍາການສລັກຫັ້ງໄມ້ວິທີໄດ້ວິທີໜຶ່ງເສມອ (ສລັກຫັ້ງລອຍທີ່ອສລັກຫັ້ງເນັພາ) ແລ້ວສ່າງມອບຕ້ວ່າໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໂອນຄົນຕ່ອງ ຈ ໄປ ຄື່ງຈະຖື່ອວ່າ ການໂອນນັ້ນສມບູຮົດ ຕາມກົງໝາຍອຍ່າສ່າງມອບຕ້ວ່າໄປເຢຍ ຈ ເປັນອັນຂາດ

ຕົວອ່າງ

อธิบาย ตามตัวอย่างนี้ แดงเป็นผู้สั่งจ่าย สั่งคำผู้จ่ายให้จ่ายเงินแก่ ขาวแสดงว่าแดงออกตัวระบุชื่อให้ขาว เป็นผู้รับเงินคนแรก ขาวอยากจะ โอนตัวต่อไปก็ทำได้คือ ต้องสลักหลังตัวและส่งมอบตัวด้วยถึงจะถูกต้อง ตามกฎหมาย ขาวได้โอนโดยสลักหลังเฉพาะและส่งมอบให้เขียว (การสลัก หลังเฉพาะคือการเขียนชื่อผู้รับโอนลงไปพร้อมกับผู้โอนลงชื่อกำกับข้างล่าง "ไว้ด้วย") เนี่ยมีเมื่อได้รับตัวที่สลักหลังเฉพาะมา (หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่าตัวระบุ ชื่อ) เขียวก็สามารถโอนต่อไปได้ โดยวิธีการสลักหลังและส่งมอบ เนี่ยได้ เลือกวิธีโอนต่อไปโดยสลักหลังโดย และส่งมอบให้เหลือง (การสลักหลังโดย คือการโอนโดยวิธีสลักหลังอีกแบบหนึ่ง ก้าวคือผู้โอนเพียงแต่ลงชื่อของผู้ โอนเท่านั้นโดยมิได้เขียนชื่อผู้รับโอนลงไปด้วย จากนั้นก็ส่งมอบตัวให้ผู้รับ โอนไป) เมื่อเหลืองรับตัวที่โอนโดยสลักหลังโดยมา เหลืองก็สามารถโอนต่อ ไปได้โดย 3 วิธีด้วยกัน (กฎหมายได้บัญญัติว่า ก้ารับตัวที่โอนโดยสลัก หลังโดยมาผู้รับโอนสามารถโอนต่อไปได้ 3 วิธีด้วยกันคือ 1.สลักหลังโดย 2.สลักหลังเฉพาะ หรือ 3.ส่งมอบโดย ๆ ก็ทำได้ ผู้รับตัวที่โอนมากั้ง 3 วิธีนี้เป็นผู้ทรงตามกฎหมายเช่นกัน) และเหลืองใช้วิธีที่ 3 คือส่งมอบตัวโดย ๆ ให้น้ำเงินไป น้ำเงินก็เป็นผู้ทรงตามกฎหมายต่อไป (การที่เหลืองใช้วิธี ที่ 3 คือ ส่งมอบนั้น แสดงว่าเหลืองไม่อยากผูกพันที่จะต้องรับผิดชอบตาม ตัว เพราะกฎหมายบัญญัติว่า ผู้ที่อยากรูกพันให้รับผิดตามตัวจะต้องลงลาย มือชื่อในตัวด้วย ก้าไม่ได้ลงลายมือชื่อในตัวก็ไม่ต้องรับผิดในคราวแต่ประการ ใด ถึงแม้จะมีชื่อยื่นตัวว่าเป็นผู้ทรงตามกฎหมายมาก็ตาม) น้ำเงินเมื่อรับ ตัวที่โอนมาให้ตนโดยเหลืองส่งมอบมาให้เฉย ๆ นั้น ก็ถือว่าน้ำเงินเป็นผู้ทรง ตามกฎหมายทุกประการ เพราะรับโอนตัวมาโดยถูกต้องวิธี การโอน ของกฎหมายตัวเงิน เป็นขั้น ๆ มาโดยมิได้มีการข้ามขั้นตอน หรือที่เรียกว่า ขาดตอนแต่ประการใด อันจะทำให้ตัวนั้นเสียใช้ไม่ได้หรือเรียกว่าตัวขาด สาย เมื่อน้ำเงินเป็นผู้ทรงตามกฎหมาย โดยรับตัวที่ส่งมอบมาให้เฉย ๆ น้ำเงินก็สามารถโอนต่อไปได้โดย 3 วิธี เช่นเดียวกันเหลือง และน้ำเงินก็ได้ เลือกโอนโดยวิธีที่ 3 คือ ส่งมอบโดย ๆ ต่อไปเพื่อไม่อยากผูกพันที่จะต้องรับ ผิดตามตัว น้ำเงินได้ส่งตัวโดย ๆ ให้ชุมกุ กฎหมายก็ถือว่าชุมกุเป็นผู้ทรง ตามกฎหมายต่อไป (เปรียบเสมือนชุมกุได้รับตัวที่โอนมาแบบสลักหลังโดย

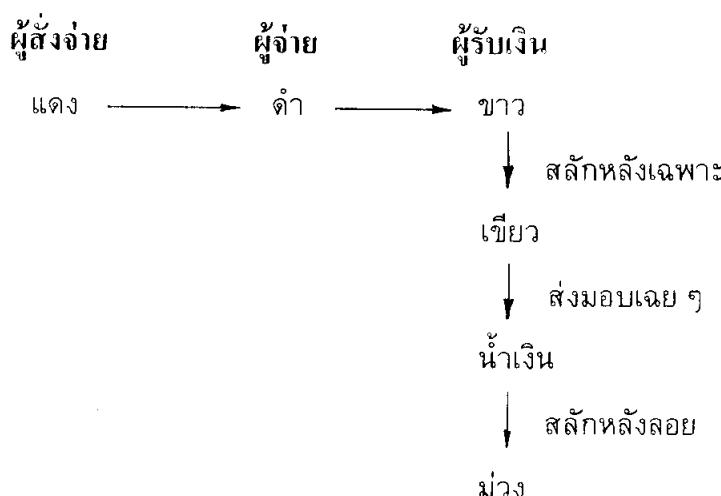
จากเขียว มาตรา 905) เมื่อชมภูเป็นผู้ทรงตามกฎหมายก็สามารถโอนตัวต่อไปได้ 3 วิธี เช่นเดียวกับที่เหลือ ได้รับตัวสลักหลังโดยมาจากการเขียว แต่ชมภูมิได้เลือกโอนวิธีโอนเหมือนอย่างเหลือที่ส่งมอบตัวเฉย ๆ แต่ชมภูได้เลือกวิธีที่ 2 คือโอนโดยสลักหลัง เนพาระระบุชือฟ้า เป็นผู้รับเงิน และชมภูลงชือกำกับพร้อมกับส่งมอบตัวให้ฟ้าไป กฎหมายก็ถือว่าฟ้าเป็นผู้ทรงตามกฎหมายคนต่อไป และฟ้าก็สามารถที่จะโอนตัวต่อไปได้โดยกลับมายieldหลักการโอนตัวระบุชือ (คือต้องสลักหลังและส่งมอบ) ซึ่งฟ้าก็ทำการโอนต่อไปให้สัมโดยการสลักหลังโดย ส่งมอบให้สัมไป สัมเมื่อรับตัวที่โอนโดยสลักหลังโดยมาจากการฟ้า สัมก็เป็นผู้ทรงตามกฎหมายและสามารถโอนตัวต่อไปได้โดย 3 วิธี ดังกล่าวแบบเหลือ สัมใช้วิธีที่ 1 (สลักหลังโดย) ในการโอนตัวต่อไปให้แสดง แสดงก็เป็นผู้ทรงตามกฎหมายต่อไป และเมื่อแสดงได้รับตัวที่สลักหลังโดยมาให้ตน แสดงก็สามารถโอนต่อได้ 3 วิธี เช่นเดียวกัน แต่แสดงเลือกวิธีที่ 3 (ส่งมอบ) เพราะไม่อยากจะรับผิดชอบตามตัว เลยส่งมอบตัวนั้นให้ม่วงไปเฉย ๆ โดยมิได้ลงลายมือชือแต่บรรการได จึงเป็นที่เห็นได้ว่า ม่วงเป็นผู้รับตัวที่โอนมาเป็นคนสุดท้าย กฎหมายถือว่าม่วงเป็นผู้ทรงตามกฎหมายเปรียบเสมือนรับตัวที่โอนมาแบบสลักหลังโดยจากสัมที่เดียว เมื่อม่วงเป็นผู้ทรงตามกฎหมาย หลังจากที่ตัวถึงกำหนด และไม่สามารถที่จะไว้เงินไว้จากผู้จ่ายคือคำได้ (ผู้จ่ายถังลายมือชือรับรองตัว ผู้จ่ายจะต้องรับผิดตามตัวเป็นคนแรก) จะนั้น เมื่อตัวถึงกำหนดถ้าผู้จ่ายไม่จ่ายเงิน ไม่ว่าจะรับรองตัวหรือไม่ก็ตาม ผู้ทรงตามกฎหมายคนสุดท้ายคือ ม่วง ก็สามารถที่จะฟ้องบุคคลที่ลงลายมือชือในตัวได้ทุกคนก็ได้แก่ สัม ฟ้า ชมภู เขียว ชา แลและเดง ส่วนบุคคลอื่น ๆ เช่น แสดง นำเงิน เหลือ หรือคำ (เพราะมิได้ลงลายมือชือรับรองตัว) ทั้ง 4 คนนี้ไม่ต้องรับผิดตามตัว เพราะไม่ได้ลงลายมือชือในตัวอย่างไรเรียกว่าตัวเงินขาดสายและไม่ขาดสาย

ความหมายของคำว่าตัวขาดสาย และไม่ขาดสายนั้นหมายถึงตัวเงินที่ผู้โอนได้ทำการโอนไปยังผู้รับโอนได้ทำถูกวิธีการโอนของแบบตัวเงินในแต่ละชนิดหรือไม่ (ชนิดตัวระบุชือ และตัวผู้ถือ) ถ้าได้ทำการโอนโดยถูกต้องวิธีการโอนของแต่ละชนิดแล้ว กฎหมายถือว่าเป็นการโอนที่ถูกต้องตามกฎหมายตัวเงิน เพราะถือได้ว่าขันตอนต่าง ๆ ใน การโอนได้ดำเนินมา

โดยต่อเนื่องกันไม่ขาดสาย ผู้ที่รับโอนตัวไว้ในครอบครองคนสุดท้ายก็เป็นผู้ทรงตามกฎหมาย

แต่ถ้าขั้นตอนในการโอนตัวได้กระทำผิดหรือข้ามขั้นตอนไปกฎหมายถือว่าการโอนตัวระหว่างผู้โอนกับผู้รับโอนนั้นใช้ไม่ได้ เพราะมันไม่ได้ดำเนินมาโดยต่อเนื่องกัน ซึ่งเรียกว่าการโอนตัวนี้ขาดสาย ผู้รับโอนตัวมาคนสุดท้ายก็มิใช่ผู้ทรงตามกฎหมาย ตัวเงินที่จะมีสิทธิฟ้องใครได้ตามกฎหมายตัวเงิน แต่อาจจะฟ้องลูกหนี้ของตนเองได้ตามมูลหนี้เดิม ซึ่งเป็นคนละเรื่องกับกฎหมายตัวเงิน

ตัวอย่างตัวขาดสาย

ปัญหาคือว่า ม่วงเป็นผู้ทรงตามกฎหมายหรือไม่

ตามตัวอย่างนี้ จะเห็นได้ว่า แดงผู้สั่งจ่ายออกตัวแลกเงินระบุชื่อให้ขาวเป็นผู้รับเงิน จึงเป็นตัวระบุชื่อ ฉะนั้นforallจะทำการโอนต่อไปต้องมีการสลักหลังตัวพร้อมสั่งมอบตัวไว้ไปด้วย (จะสลักหลังโดยหรือสลักหลังเฉพาะก็ได้) ตามตัวอย่างขาวได้ทำการโอนต่อไปโดยสลักหลังเฉพาะให้เขียวถือได้ว่าเป็นการโอนที่ถูกต้องตามกฎหมายตัวเงิน ฉะนั้นเขียวจึงเป็นผู้ทรงตามกฎหมาย ต่อมาเขียวได้ทำการโอนต่อให้น้ำเงินโดยสั่งมอบเจย ๆ

การโอนเข่นนี้ถือว่าใช้ไม่ได้มีภัยต้องตามกฎหมายด้วยเงินพะราเขียวได้รับโอนตัวมาจากข้าวแบบสลักหลังเฉพาะระบุชื่อผู้รับโอนมา จะนั้นเวลาเขียวจะโอนต่อไปต้องทำการโอนโดยสลักหลังและส่งมอบตัวต่อไปเท่านั้น แต่นี่เขียวมิได้ทำตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้ทำโดยสลักหลังและส่งมอบตัวต่อไปเท่านั้น แต่นี่เขียวมิได้ทำตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้ทำ เยิกลับส่งมอบตัวไปเลย ๆ โดยหวังที่จะไม่ต้องรับผิดชอบตามตัว จะนั้น เมื่อน้ำเงินรับโอนตัวมาถือได้ว่าตัวนั้นได้กระทำผิดขันตอนในการโอน จึงทำให้การโอนไม่ภัยต้องตามกฎหมาย กฎหมายเรียกว่า ตัวนั้นขาดสายเสียแล้ว ดังนั้นน้ำเงินจึงไม่ใช่ผู้ทรงตามกฎหมาย และถึงแม้น้ำเงินจะโอนต่อไปให้ม่วงโดยสลักหลังโดยกิตาม ในเมื่อการโอนระหว่างเขียวกับน้ำเงิน มันขาดสายหรือผิดขันตอนในการโอนแบบตัวเงินมาแล้ว ถึงแม้ม่วงจะรับโอนตัวมาโดยสุจริตอย่างไรกิตาม ม่วงก็มิให้ผู้ทรงตามกฎหมายของตัวเงินใบนี้ จึงไม่มีสิทธิที่จะพ้องร้องคราได้โดยตามกฎหมายด้วยเงิน

ผู้ทรง

ผู้ทรงหมายถึงผู้ที่มีตัวเงินอยู่ในความครอบครอง (ยึดถือไว้) ในฐานะ

3 ประการอันได้อันหนึ่งดังต่อไปนี้คือ

1. มีตัวอยู่ในความครอบครองในฐานะเป็นผู้รับเงินคนแรก
2. มีตัวอยู่ในความครอบครองในฐานะเป็นผู้รับสลักหลังการโอนตัวมา
3. มีตัวอยู่ในความครอบครอง และตัวนั้นเป็นตัวผู้ถือตัวอย่างที่ 1

แตง ออกตัวแลกเงินสั่งให้ดำเนียเงินแก่ข้า ดังนี้ ถือว่าข้า เป็นผู้รับเงิน คนแรกของตัวแลกเงินระบุชื่อบันทึก และเป็นผู้ทรงตามกฎหมายด้วยเงินพะรา

ตัวอย่างที่ 1

แตง ออกตัวแลกเงินสั่งให้ดำเนียเงินแก่ข้า ข้าได้โอนตัวโดยสลักหลัง (สลักหลังโดยหรือสลักหลังเฉพาะก็ได้) และมอบตัวให้เขียวไป ดังนี้ถือว่า เขียวเป็นผู้รับโอนและเป็นผู้ทรงตามกฎหมายด้วยเงินพะรา

ตัวอย่างที่ 2

แตง ออกตัวแลกเงินสั่งให้ดำเนียเงินแก่ข้า ข้าทำตัวแลก

แตง ออกตัวแลกเงินสั่งให้ดำเนียเงินแก่ข้าหรือผู้ถือ ข้าทำตัวแลก

เงินใบนี้หายไป เนี่ยาก็ได้ และได้นำตัวใบนี้ไปส่งมอบให้สัมโดยแลกกับ ข้าวสารหนึ่งดังนี้ก្នុងមាត្រាដែលថា สัมเป็นผู้ครอบครองตัวใบน้ำ และเป็น ผู้ทรงตามกฎหมายด้วย ถึงแม้ตัวใบนี้จะเป็นตัวที่ข้าวทำหายก็ตาม และเนี่ย ก็เก็บได้อาจมาแลกกับข้าวสาร 1 ถังจากสัม ไม่มีสัมสุจริตไม่ทราบเรื่องอะไร ทั้งนั้นเกี่ยวกับตัวมาก่อนดังนี้ สัมยอมเป็นผู้ทรงตามกฎหมาย เพราะเป็น ตัวผู้ถือเพียงแต่เขียวส่งมอบให้สัม ก็เป็นการโอนที่ถูกต้องตามกฎหมายตัว เงินแล้ว

ผู้ทรงตามมาตรา 904 นี้ เป็นแต่เพียงเป็นผู้มีตัวอยู่ในความครอบ ครองในฐานะ 3 ประการ (ประการใดประการหนึ่งดังกล่าวแล้ว) เท่านั้น จะมีสิทธิໄล่เบี้ยให้ผู้ที่ลงลายมือชื่อในตัวให้รับผิดตามเนื้อความของตัวเงิน ได้หรือไม่นั้น จะต้องศึกษามาตรา 905 ประกอบด้วย เพราะกฎหมาย ได้กล่าวถึงผู้ทรงที่จะมีสิทธิໄล่เบี้ยตามตัวเงินได้ จะต้องเป็นผู้ทรงตาม กฎหมายด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

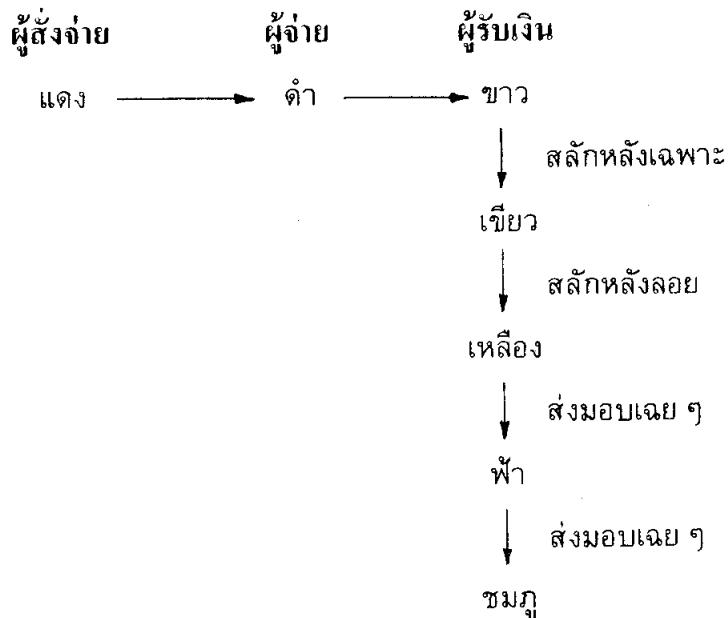
มาตรา 905 วรรคแรก บอกว่า “ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 1008” หมายความว่า ถ้าตัวเงินได้มีเรื่องเกี่ยวกับการปลอมลายมือ หรือ การลงลายมือโดยปราศจากอำนาจแล้ว จะต้องนำมาตรา 1008 มาปรับทั้ง สิ้น แต่ถ้าตัวเงินได้มีเรื่องดังกล่าวแล้ว และมีปัญหาว่าผู้ครอบครองตัวคน สุดท้ายนั้นจะเป็นผู้ทรงตามกฎหมายหรือไม่ เราก็ต้องนำมาตรา 905 เพื่อนำมาใช้ปรับต่อไป

ตัวอย่าง ถ้าคุณรับเช็คมาใบหนึ่ง แล้วเช็คนั้นมีการปลอมลายมือชื่อ ของหุ้นส่วนหลังคนได้คนหนึ่งเขียนนี้ ถ้ามีปัญหาตามถึงสิทธิการໄล่เบี้ยให้ผู้รับ ผิดชอบตามตัว จะต้องนำมาตรา 1008 มาปรับ แต่ถ้าเช็คใบนั้นไม่มีการ ปลอมลายมือก็ต้องนำมาตรา 905 มาปรับ เพื่อจะได้พิสูจน์ว่าคุณในฐานะ ผู้ เป็นเจ้าของเช็คใบนั้นจะเป็นผู้ทรงตามกฎหมาย มีสิทธิจะໄล่เบี้ยบุคคลที่ลง ลายมือชื่อในเช็คใบนั้นได้หรือไม่

ฉะนั้นจะพูดเกี่ยวกับมาตรา 905 โดยเฉพาะอันหมายความถึงตัวเงิน ที่ไม่มีการปลอมลายมือหรือการลงลายมือโดยปราศจากอำนาจ

มาตรา ๙๐๕ ข้อความที่ว่า “บุคคลผู้ได้ตัวเงินไว้ในครอบครอง ถ้าแสดงให้ปรากฏสิทธิด้วยการสลักหลังไม่ขาดสาย แม้ถึงว่าการสลักหลังรายที่สุด จะเป็นสลักหลังลอยก็ตาม ท่านให้ต่อว่าเป็นผู้ทรงโดยชอบด้วยกฎหมาย”

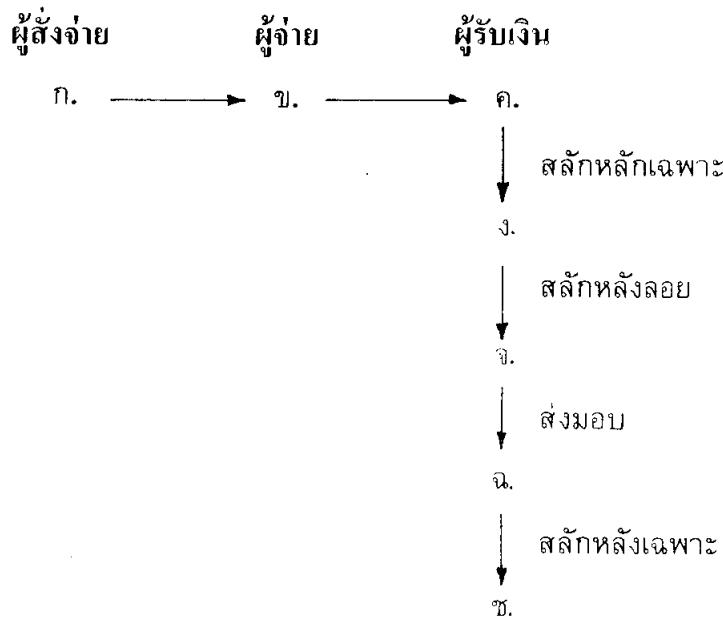
ตัวอย่าง

ตามตัวอย่างนี้ 釶งออกตัวแลกเงินระบุชื่อให้ขาวเป็นผู้รับเงิน ขาวได้โอนตัวให้เขียนโดยสลักหลังเฉพาะ เขียวได้โอนตัวต่อไปโดยสลักหลังลอยให้เหลือง เหลืองได้รับตัวที่โอนมาให้ตนโดยสลักหลังลอย เหลืองก็สามารถโอนต่อไปได้โดยส่งมอบเจย ๆ ให้พำ และพำเมื่อได้รับโอนตัวมา โดยเหลืองส่งมอบให้ พำก็สามารถโอนต่อไปได้เสร็จกับพำได้รับตัวที่สลักหลังลอยมาจากเขียวเหมือนกัน พำจึงโอนต่อไปโดยส่งมอบให้ชมภู ดังนั้น ถือได้ว่า การโอนตัวเงินฉบับนี้ได้ทำโดยถูกต้องตามขั้นตอนวิธีการโอนของตัวเงินทุกประการ จึงถือได้ว่าชมภูเป็นผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะตัวฉบับนี้ได้ทำการโอนโดยไม่ขาดสายแต่ประการใด ถึงแม้เขียวจะเป็นผู้ที่สลักหลังลอยรายสุดท้ายในตัวเงินก็ตาม

มาตรา 905 ข้อความที่ว่า “เมื่อได้รายการสลักหลังโดยมีสลักหลังรายอื่นตามหลังไปอีก ท่านให้อธิบายว่า บุคคลผู้ที่ลงลายมือชื่อในการสลักหลังรายที่สุดนั้นเป็นผู้ใดไปซึ่งตัวเงินด้วยการสลักหลังโดย”

ตัวอย่าง

ตามตัวอย่างนี้ จะเห็นได้ว่า ง เป็นผู้สลักหลังโดยโอนตัวใบนี้ให้ จ. ไป เมื่อ จ.ได้รับตัวมา จ.ก็มีสิทธิที่จะโอนตัวต่อไปได้ 3 วิธีด้วยกัน (สลักหลังโดย สลักหลังเฉพาะ หรือส่งมอบโดย ๆ) และจ.ได้เลือกโอนต่อไปโดยวิธี ส่งมอบให้ ฉ.เมื่อ ฉ.รับโอนตัวมา ก็ถือได้ว่า ฉ. เป็นผู้ทรงตามกฎหมาย และเปรียบเสมือนว่า ฉ. ได้รับโอนตัวมาโดยการสลักหลังโดย จาก ง. เมื่อฉัน กัน ดังนั้น ฉ.ก็มีสิทธิที่จะโอนตัวต่อไปได้ 3 วิธีเช่น จ.เหมือนกัน แต่ ฉ.ใช้ การโอนต่อไปโดยสลักหลังโดยและส่งมอบตัวใบหน้าให้ ช. จะเห็นได้ว่า ตามตัวอย่างนี้ ฉ.เป็นเจ้าของตัวที่ลงลายมือชื่อในตัวรายสุดท้ายต่อจากสลักหลังโดยของ ง. ฉะนั้น ย้อมมีสิทธิ์ที่จะโอนตัวต่อไปให้ครุ ก. ให้ มาตรา 905 วรรคแรกนี้ กฎหมายได้บัญญัติขึ้นมากเพื่อให้สนับสนุนความ

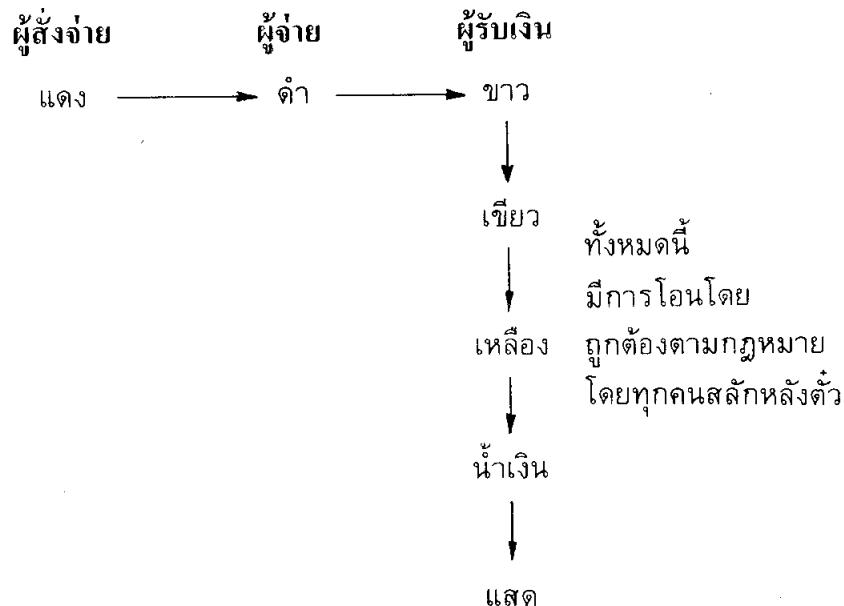
ไว้โดยเด็ดขาดว่า บุคคลใดที่มีตัวอยู่ในความครอบครองแล้วได้รับตัวเงิน

นั้นมาโดยสุจริตโดยวิธีการโอนได้ทำโดยกฎต้องไม่มีการขาดสายย่อมเป็นผู้ทรงตามกฎหมายในตัวเงินนั้นเสมอ

มาตรา 905 วรรคแรกตอนท้าย “อนึ่งคำสลักหลังเมื่อขีดฆ่าเสียแล้วท่านให้ถือเสมอว่ามิได้มีเลย” หมายความว่าผู้ที่ได้ทำการสลักหลังตัวเพื่อโอนตัวต่อไปนั้น ถ้าตัวใบนั้นยังอยู่ในมือของผู้โอน ผู้โอนก็ยังมีสิทธิที่จะเปลี่ยนใจไม่อยากจะโอนตัวใบนั้นต่อไปได้หรือเมื่อยากให้ผู้รับโอนคนที่เขียนชื่องานไปแล้วได้ตัวนั้นไป ก็โดยวิธีการขีดฆ่าถ้อยคำที่สลักหลังลงไปให้หมดก็ทำได้ เพราะกฎหมายให้สิทธิที่จะเปลี่ยนการแสดงเจตนาเดิมได้แต่มีข้อควรจำไว้ว่า ตัวนั้นยังไม่ได้ส่งมอบไปยังผู้รับโอนประการหนึ่ง และผู้ที่จะมีสิทธิขีดฆ่าคำสลักหลังนั้นได้ต้องเป็นผู้ที่ทำการสลักหลังลง เอง และขีดฆ่าของตนเอง ไม่ใช่ไปขีดฆ่าคำสลักหลังของผู้อื่น

นอกจากนี้การขีดฆ่าลายมือชื่อสลักหลังบนตัวเงินนี้ทำได้โดยผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมายที่มีความประสงค์จะปลดหนี้ให้แก่ผู้ลงลายมือชื่อคนใดคนหนึ่ง และเมื่อผู้ทรงขีดฆ่าลายมือชื่อได้แล้ว ผู้ทรงก็ยังไม่เส้นสิทธิที่จะไล่เบี้ยผู้ลงลายมือชื่อคนอื่น เพราะกฎหมายถือว่าผู้ลงลายมือชื่อทุกคนบนตัวเงินต้องรับผิดต่อผู้ทรงอย่างลูกหนี้ร่วม

ตัวอย่าง

ตามตัวอย่างนี้ แสดงเป็นผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมาย และได้ชี้ด่าชื่อ เนื่องจากหลังจากออกใบ เมื่อตัวถึงกำหนดขึ้นเงิน คำไม่จ่ายเงินตามตัว แสดงก็มีสิทธิที่จะไล่เบี้ยผู้ลงลายมือชื่อในตัวได้ทุกคน คือไล่เบี้ย น้ำเงิน เหลือง ขาว และแดงได้ ตามบัญชานี้สมมติว่า แสดงได้ไล่เบี้ยน้ำเงินให้จ่ายเงิน น้ำเงินก็จ่ายเงินตามตัวให้แสดงจนครบ น้ำเงินก็เป็นผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อไป มีบัญหาว่า น้ำเงินจะพ้องไล่เบี้ยเขียวได้หรือไม่ ผู้เขียนมีความเห็น ว่า น้ำเงินจะพ้องไล่เบี้ยเขียวไม่ได้ เพราะเขียวหลุดพันจากความรับผิดในตัว ไปแล้ว เนื่องจากแสดงผู้ทรงคนก่อนได้ชี้ด่าก่อการลงลายมือชื่อของเขียว ทั้ง เปรียบเสมือนได้ว่าเขียวไม่เคยได้ลงลายมือชื่อในตัวใบนี้เลย และน้ำเงิน ก็หมดสิทธิ์ไล่เบี้ยเขียว ตามมาตรา 967 วรรค 3 ด้วย ซึ่งบอกว่า น้ำเงินเมื่อ จ่ายเงินให้แก่ผู้ทรงโดยชอบด้วยกฎหมายไปแล้วก็สามารถลิขิตของผู้ทรงคนนั้น ที่จะไล่เบี้ยผู้ลงลายมือชื่อในตัวที่มีความผูกพันอยู่แล้วก่อนน้ำเงิน ซึ่งก็จะเห็น ได้ว่า มีเหลือง ขาว และแดงเท่านั้น ส่วนเขียวหลุดพันไป เพราะถูกชี้ด่า ลายมือชื่อ ถือเสมือนว่าไม่เคยลงลายมือชื่อในตัวเลย

มาตรา 905 วรรค 2 กล่าวว่า “ถ้าบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดต้องปราศจากตัว เงินไปจากครอบครอง ท่านว่าผู้ทรงซึ่งแสดงให้ปรากฏสิทธิของตนในตัว ตามวิธีการดังกล่าวมาในวรรคก่อนหน้านั้น ห้ามต้องสละตัวเงินไม่ เว้นแต่จะ ได้มามโดยสุจริต หรือได้มามด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ความในวรรค 2 นี้ เป็นกรณีผู้ที่มีตัวอยู่ในความครอบครอง และ เป็นตัวระบุชื่อเช่นเดียวกับตัวในวรรคแรก ผู้ที่มีตัวนี้ไม่ต้องวิตกประการได้ ทั้งสิ้น ถ้าตนรับโอนตัวมาโดยสุจริต และวิธีการโอนนั้นได้ถูกต้องขึ้นตอน ทุกอย่าง ถ้าต่อมาเจ้าของตัวที่แท้จริงซึ่งทำตัวหลุดไปจากความครอบครอง นั้นจะมาทางเอกสารตัวคืน ผู้มีตัวตามวรรค 2 นี้ไม่ต้องคืนตัวให้เจ้าของเดิมไป ถ้าพิสูจน์ได้ว่าได้รับตัวมาโดยสุจริตมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่ประการใด และได้รับมาโดยถูกขั้นตอนของการโอนตัวที่เมื่อกذاด สาย ผู้มีตัวอยู่ในความครอบครองนี้ก็มีสิทธิในตัวเงินในนี้ดีกว่าเจ้าของเดิมที่ ทำหลุดมือไป

มาตรา 905 วรรค 3 กล่าวว่า “อนึ่งข้อความในวรรคก่อนนี้ ให้ใช้บังคับตลอดถึงผู้ทรงตัวเงินสั่งจ่ายให้แก่ผู้ถือตัวฯ”

สำหรับวรรคสุดท้ายนี้ กฎหมายได้บอกว่าให้นำบทัญญัติในวรรคแรกและวรรค 2 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ทรงของตัวเงินระบุชื่อ มาใช้กับตัวผู้ถือด้วย

ตัวอย่าง แดง สั่งธนาคารให้จ่ายเงินแก่ผู้ถือแล้ว แดงก็มอนเช็คให้แก่ตัวไป ดำเนินเช็คผู้ถือใบนี้หาย ขาวเก็บได้ ขาวรู้กฎหมายดี ขาวก็ไม่สลักหลังเช็ค ขาวส่งมอบไปให้เขียว ต่อมาดำเนินราบดีว่าเช็คนี้อยู่ที่เขียว จึงฟ้องเรียกเช็คคืนจากเขียว ปัญหาว่าเขียวจะต้องคืนเช็คนี้ให้ดำเนินหรือไม่

ตามตัวอย่างนี้ เป็นเช็คผู้ถือ สามารถโน้นได้โดยการส่งมอบ การที่ขาวส่งมอบเช็คให้เขียว ก็เป็นการโอนที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว เขียวต้องพิสูจน์ให้ได้ว่า การรับเช็คใบนี้มาเขียวสุจริตไม่ทราบเรื่องอะไรทั้งสิ้น และมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแต่ประการใด เมื่อพิสูจน์ได้เช่นนี้เขียวไม่ต้องคืนเช็คให้ดำเนินแต่ประการใด และสามารถฟ้องไล่เบี้ยเดงผู้ออกเช็คนี้ได้ด้วย เพราะกฎหมายถือว่า เขียวเป็นผู้ทรงที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว มาตรา 906 “คำว่าคู่สัญญาคันก่อน ๆ นั้น รวมทั้งผู้สั่งจ่ายหรือผู้ออกตัวเงินและผู้สลักหลังคันก่อน ๆ ด้วย”

อธิบายหลักกฎหมาย

เป็นที่ทราบกันแล้วว่าผู้ที่เป็นลูกหนี้ของตัวเงินก็คือ ผู้ที่ลงลายมือชื่อของตนเองในตัวเงิน บุคคลเหล่านี้ก็ถือว่า เป็นคู่สัญญาในตัวเงินทั้งสิ้น ซึ่งเริ่มตั้งแต่ผู้สั่งจ่าย ผู้จ่าย (ถ้าได้รับรองตัว) ผู้สลักหลังโอนตัว ผู้รับอาวัลเหล่านี้เป็นต้น ซึ่งทุกคนมีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบแบบลูกหนี้ร่วมต่อผู้ทรงตัวที่ชอบด้วยกฎหมายทั้งสิ้น

ปัญหานามาตรานี้ไม่มีอะไรสำคัญ

มาตรา 907 “เมื่อได้ไม่มีที่ในตัวเงิน ซึ่งจะสลักหลังต่อไปได้ เช่น ท่านอนุญาตให้อากรจะแผ่นหนึ่งแผ่นก็ต่อเข้ากับตัวเงินเรียกว่าใบประจำต่อนับเป็นส่วนหนึ่งแห่งตัวเงินนั้น”

การสลักหลังในใบประจำต่อครั้งแรกต้องเขียนควบบันทึกตัวเงินเดิม บ้างบนใบประจำต่อบ้าง”

อธิบายหลักกฎหมาย

ในตัวเงินใบหนึ่ง บางทีอาจจะมีการโอนกันมากราย กระดาษใบ

เดียวอาจจะเขียนไม่พอ กว้างมากเลยให้ห้ากระดาษมาอีกแผ่นหนึ่งให้อ่านฯ ต่อ กับตัวเงินใบเก่า�ัน (ใช้เทปการติดก็ได้) และเวลาจะเช็นสลักรอนกันต่อไป การโอนเช็นครั้งแรกของใบพิมพ์เอกสารนี้ต้องเช็นควบทั้งใบแรกและใบหลังด้วย ใบกระดาษที่นำมาต่อนี้ กว้างมากเรียกว่าใบประจำต่อและเป็นส่วนหนึ่งของตัวเงินเช่นกัน

บัญหาในมาตรฐานี้ไม่มีอะไรสำคัญ